

పౌరపాఠు

శ్రీ విశ్వమిత్ర

క్రిటిక్ రెక్కని గోడకేసి కాలతోటక, బకమని శర్మ చేసే చప్పుడు అకస్మాత్తుగా అగిపోవడంతో, నేనా నిశ్శబ్దానికి కారణమేమిటై వుంటుందా? అని వాడి శ్రేణు తిరిగాను.

వాడు నావైపు తిరిగిపోవడంతో నేను వాడివైపు తిరిగి "ఏమిట" స్పష్టమొకటం వాడికి కొంత సంతోషాన్ని కల్పించింది.

నే నడవకుండానే వాడేదో చెప్పడలచుకొన్నాడని నాకు తెలిసినా, "ఏం అపాట్?" అని నే నడవకుండా వుండలేక పోయాను.

"ఐతే ఇంతకీ మన 'కె. ఎస్. ఆర్.' ఇంట్లో తిరిగే కుర్రాడెవ రంటావ్?" అనుమానం తెగక అడిగాడు.

"బావమరిది!" ఈ విషయం వాడి కంఠం తెలుసో నాకు అంతే తెలుసు! ఎందుకంటే మే మిద్దరం ఒకచోట వుండగానే 'నూరి' వాతో ఫలాని కుర్రాడు రెక్కర 'కె. ఎస్. ఆర్.' 'బావమరిది' అని చెప్పటం ప్రారంభించింది.

"ఏనా మళ్ళీ శర్మ అడిగాడూ అంటే బహుశా అది వాడు వివేకండా అన్నా వుండి వుండాలి, లేకపోతే విని మరిచి పోయి అన్నా వుండాలి.

అందుకే ఎందుకైనా మంచిదని నేనడ చెప్పా.

"నిజమే నంటావా?" అన్నట్టు నావంక ఓ అరనిముషం చూశాడు శర్మ.

"ఏమిటి సందేహిస్తున్నావు?" అడిగాను.

"ఐతే మన పంట పండిందన్నమాటే! అన్నాడు చేతిలోవున్న ఫిజిక్స్ పుస్తకాన్ని నిర్లక్ష్యంగా విసిరి పారేస్తూ— ఇవా దానవసరం లేనట్టు..."

"అదెలాగు?" అర్థంకాక అడిగాను.

"డబ్బు!!" అన్నాడు చూచాడు.

'పుచ్చుకొంటా డంటావా?' వెధవ అనుమానం తీరక అడిగాను.

"డబ్బుకి మిగతా వస్తువులన్నీ, రూపాంతరాలే అని నీకింకా తెలీదనుకొంటాను!" శర్మ నిర్ధాంతము.

డబ్బుని డబ్బురూపంలో కాకుండా ఇంకొకరూపంలో అంటే ఏరూపంలో వివుంటుందో వాచిన్న బుర్రకి తట్టకపోవటంవల్ల మళ్ళీ దానికొకడా వాణ్ణి అడగాల్సివచ్చింది.

క్రమంగా వాడు చెప్పిందింతా అర్థం చేసుకొన్నాక — నిజంగా నేను శర్మలో ఓ గొప్ప విషయాన్ని కనిపెట్టగలిగాను. అదేమిటంటే— సామాన్యంగా ఎవరికైనా ఏదైనా ఓ సమస్య తెగలీ అంటే ప్రత్యేకం పనికట్టుకూర్చుని తల బద్దలు కొట్టుకొంటారు గాని వీ డెలాక్కాడు.

శర్మ ఏదైనా గట్టిపస్తో వున్నప్పుడే ఎన్నెన్నో గొప్ప, గొప్ప చిక్కు సమస్యలు విడిపోవటం వాడికి మామూలే!

* * * ఒకనాడు రోడ్డుమీద పోతుంటే మాకు కొన్ని గజాలమందర కొంతమంది వ్యక్తులు మాట్లాడుకొంటూ పోతున్నారు. వాళ్ళలో మే మనుకొంటున్న 'కె. ఎస్. ఆర్.' బావమరిదా వున్నాడని చెప్పటం ముఖ్య విషయం.

అప్రయత్నంగా శర్మ చప్పట్లు కొట్టాడు. ఆ జనం ఆ గారు.

శర్మా, నేనూ, బాగా దగ్గరికెళ్లాం. శర్మ అతని ('కె. ఎస్. ఆర్. బావమరిది?') వైపు ఓసారి నూటిగా చూసి, "నూరి! మిమ్మల్ని చూసి మా సుందరమేమో అనుకొన్నా!" అన్నాడు.

తర్వాత శర్మా, నేనూ వాళ్ళతోకలిసి పొర్చుకెళ్లాం.

అతనితో పరిచయంచేసుకోటం శర్మకి ఎక్కువ కాలం పేసుచేసుకోకుండానే జరిగింది.

మరీ నూటిగా అడిగినట్టుకాకుండా శర్మ

సంభాషణ మధ్యలో అతనితో అన్నాడు!
 'అన్నట్టు మీరు కె. ఎస్. ఆర్. గారి...
 శర్మ ఇంకా పూర్తిగా మాట్లాడకుండానే అతను ఓ చిరునవ్వు నవ్వి:
 "ఆఁ ఆఁ ఔనాను..." అన్నాడు.
 అనుమానంతోపోయినట్టు— సగం గలిచి కట్టూ మెల్లిగా నవ్వాడు శర్మ.
 రాష్ట్రవేతిలో పడిందని నేనూ సంతోషించకపోలేదు.

* * * * *
 నెలకన్న విషయినయ్య. అతనితో నేనూ శర్మా, నేనూ, చనువుగానే తిరుగుతున్నాం. అతని మెప్పుకోసమని శర్మ హోటలుబిల్లులు, సినిమాఖర్చులు, ఇత్యాది అనేక చిల్లర ఖర్చులు భరిస్తూ వుండేవాడు. అందుకనే అతను శర్మమాట తో నెయ్యి లేడని మా నమ్మకం!

పరీక్ష తైపోయింతర్వాత ఓ రోజున అతనితో శర్మ మాచాయ గా ఇలా అన్నాడు!
 "మా బావచేత మా పని చేయించాలి!" అతను తల పంకించి అర్థంకానట్టు
 "మా బావచేత మీ పని చేయించటానికి, నా కేం అభ్యంతరం లేదుకానీ - మా బావ వలన మీకు కాగల పనేమిటో నాకర్థం కావటంలేదు..."

శర్మతెల్లబోయాడు. అన్నీ తెలిసి కూడా అతను ఎందుకు ఇలా నటిస్తున్నాడో అర్థంకాక బాధపడ్డాడు. అందుకని ఈ విషయం అతని నోటిమీదుగానే రానిద్దామని శర్మ:

"ఐతే మీ బావ వుద్యోగమేమిటి? అన్నాడదోవిధంగా.

'కంట్రాక్టర్!'

శర్మకి వొళ్ళుమండింది. ఐతే ఇన్నాళ్ల నుంచి అతను - అతను అని చెప్పకొని తనని మోసం చేస్తున్నాడన్నమాట!

'మరి ఆనా డెలా చెప్పారేం?'

'ఎలా చెప్పాను?'

'కె. ఎస్. ఆర్ గారి బావమరిదనీ!'

'నే నెప్పడూ అట్లా చెప్పివుండలేదు!'

'చెప్పి - చెప్పలేదంటావేం?'

'బహుశా మీరలా ఊహించిఉండొచ్చు!'

మాట మీద మాట పెరిగి శర్మకి కోపం అగక, ఉద్రేకంమీద తను చేసిన డబ్బంతా పూర్తిగా ఊరంబిందని తెలిసేటప్పటికి వొళ్ళుమండి అతన్ని దులిపేశాడు.

అతనూ తక్కువ తిన్నవాడేం కాక పోటంచేత అనగలిగినన్ని అతనూ అని ఆఖరికి వెళ్లేటప్పుడు:

"డియర్ శర్మగారూ! కె. ఎస్. ఆర్. గారు మా అన్నయ్యని మీకు తెలియక పోయినందుకు విచారిస్తున్నాను!" అన్నాడు.

